

El vessant nord-est del Pic de la Colomina gaudeix d'un excel·lent sistema de plaques bastant tècniques i de grau moderat; franges i bolets ens faran fruir d'un dia d'escalada en aquest solitari racó del Pirineu. La 'Papa Ponce' és la via més assequible d'aquest pany de paret, situada a la dreta de la 'Cigrons amb Xampinyons' posseeix una primera tirada prou intensa, on l'adherència serà fonamental. Tot i que la via es troba equipada, no anirà malament un petit joc de friends per reforçar algun pas.

Via: Papa Ponce
Dificultat: V (MD-)
Dificultat obligada: V
Llargària: 130 metres
Grau d'exposició: Alt
Grau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb espits i un parell de claus. reunions preparades per rapelar

• Material: 7 cintes exprés i opcionalment un petit joc de friends

· Orientació: Nord-est

Valoració:***

Aproximació:

Des de la Pobla de Segur prenem la carretera direcció Pont de Suert. Quan arribem a Senterada ens desviem a la dreta cap a la Vall Fosca. Seguim la carretera fins que arribem a l'embassament de Sallent. Durant els mesos de juliol, agost i setembre, podem prendre el telefèric (9 del matí) que ens deixa a l'estació superior, en cas contrari pujarem a peu per un camí indicat en forta pendent (45 minuts). Des d'allí prenem un corriol (indicat) que es dirigeix al refugi de La Colomina (45 minuts).

Des del refugi voregem l'estany de la Colomina per la llera esquerra. Quan siguem a la part final de l'estany trobarem un corriol que surt del camí principal a mà esquerra. Aquest corriol es dirigeix a les parets. Amb més o menys intuïció anem remuntant entre els caos fins arribar al peu de via, que no és visible fins que la paret canvia d'orientació (45 minuts des del refugi).

L1(V)

La via comença a la dreta de la 'Cigrons amb Xampinyons', però val la pena que grimpem uns blocs i que assegurem des d'un bon relleix, així tenim una bona visió de tota la tirada. Ataquem la placa sense contemplacions, la roca és molt bona i la presa sempre hi és. La primera assegurança queda una mica amunt, però trobarem una franja on podrem col·locar un friend mitjà. Al cap d'uns metres arribarem a un petit relleix on hi ha la tercera assegurança. Sortir del relleix és el pas clau del llarg, haurem de confiar en els peus per sortir amunt i després cap a l'esquerra a buscar una evident fissura diagonal, on si volem, podem col·locar un altre friend. Quan la fissura s'acaba seguim en diagonal a la dreta per una preciosa placa amanida amb els típics bolets de la zona i ens dirigim directament a un sostret que ens queda a sobre. Hi ha un espit abans del sostret que costa molt de veure. Superar el sostre és la part més senzilla del llarg, amb presa generosa i protegit per un clau. Un cop hàgim guanyat el sostre seguim cap a l'esquerra fins la reunió, que es troba en un bon relleix. 45 metres, sis espits i un clau.

L2(IV+)

Iniciem el segon llarg en tendència a l'esquerra, no anem directament amunt on es veu una expansió que pertany a una altra via. Superem un ressalt i seguim en tendència a l'esquerra per terreny indefinit i una mica cutre fins a un pitó que queda just a l'inici d'una bonica placa que escalem per entrar a la segona reunió, de nou molt còmoda. 45 metres, un clau i tres espits.

L3(V)

Sortim recte amunt per un curt mur vertical amb bona presa que ens mena a una vira. Flanquegem per la vira cap a l'esquerra fins quedar a l'alçada d'una expansió. Escalem per la dreta de la placa a la caça de l'espit. De l'espit seguim recte amunt fins un llavi on hi ha emplaçat un clau que costa una mica de veure. En aquest punt, si flanquegem cap a la dreta es veu més fàcil, però val la pena tirar recte amunt, per la placa, que es posa vertical i ens segueix regalant preses de primera. Un cop superat aquest tram arribem a un darrer relleix. Superem uns blocs que tenim a l'esquerra i encarem un darrer tram de placa vertical que ens mena directament a la darrera reunió. 40 metres, dos espits i un clau.

Descens:

Tot i que les reunions estan equipades per rapelar, és més fàcil fer-ho per la 'Cigrons amb Xampinyons', també preparada per rapelar i on els ràpels no seran tant diagonals.

El que més m'ha agradat:

- Primera tirada prou intensa, sobre molt bona roca i que obliga a escalar.
- Entorn magnific amb l'estany de Mar en primer terme i el Peguera vigilant.

El que no m'ha agradat tant:

- La segona tirada desmereix una mica.
- · La darrera reunió començar a ballar un xic.